

II.55a

Dictatus papae (1075)

- I. Že římská církev byla založena samotným Bohem.
- II. Že jen římský papež je právem nazýván všeobecným.
- III. Že jen on může sesazovat a opět dosazovat biskupy.
- IV. Že je jeho legát nadřizen na koncilu všem biskupům, i když sám má nižší hodnost, a že může proti nim vynést výrok sesazení.
- V. Že papež může sesazovat nepřítomné.
- VI. Že s těmi, kdy byli dáni do klatby, není dovoleno přebývat ve stejném domě.
- VII. Že jen on smí vydávat nové zákony podle potřeb a okolností, zakládat nové diecéze, zřizovat opatství a naopak, bohatá biskupství rozdělovat, chudá slučovat.
- VIII. Že on sám může užívat odznaků císařské důstojnosti.
- IX. Že jen papežovy nohy mají být líbány knížaty.
- X. Že v kostelích smí být vyslovováno pouze jeho jméno.
- XI. Že toto jméno je jediné na světě.
- XII. Že smí sesazovat císaře.
- XIII. Že smí, vyžaduje-li to nutná potřeba, překládat biskupy z jednoho stolce na jiný.
- XIV. Že smí ustanovovat kněze kteréhokoliv kostela, kamkoliv bude chtít.
- XV. Že kněz jím ustanovený může být představeným jiného kostela, ne však sloužit pod jiným, a že do žádného biskupa nesmí přijmout vyšší hodnost.
- XVI. Že žádná synoda nesmí být bez jeho nařízení nazývána všeobecnou.
- XVII. Že bez jeho souhlasu žádné nařízení a žádná kniha nemají být pokládány za kanonické.
- XVIII. Že jeho výrok nesmí být nikým odmítnut, on sám však může odmítat výroky jiných.
- XIX. Že sám nesmí být nikým souzen.
- XX. Že nikdo nemá soudit toho, kdo se dovolává k Apoštolské stoliči.
- XXI. Že mu mají být předkládány závažnější záležitosti kteréhokoliv kostela.
- XXII. Že se římská církev nikdy nemýlila a že se ani na věky, jak dosvědčuje Písmo svaté, nezmýlí.
- XXIII. Že římský papež, byl-li ustanoven kanonicky, stává se po zásluhy svatého Petra nepochybně svatým, jak dosvědčuje svatý Enodius, biskup pavijský, s ním v té věci souhlasí mnozí svatí Otcové, jak je uvedeno v dekretch Symacha papeže.
- XXIV. Že na jeho příkaz a s jeho svolením mohou podřízení vést žaloby.
- XXV. Že bez synodního shromáždění může sesazovat a opět dosazovat biskupy.
- XXVI. Že nemá být považován za pravověrného, kdo se nesrovnává s římskou církví.
- XXVII. Že může zprostit poddané nespravedlivých slibů věrnosti.